

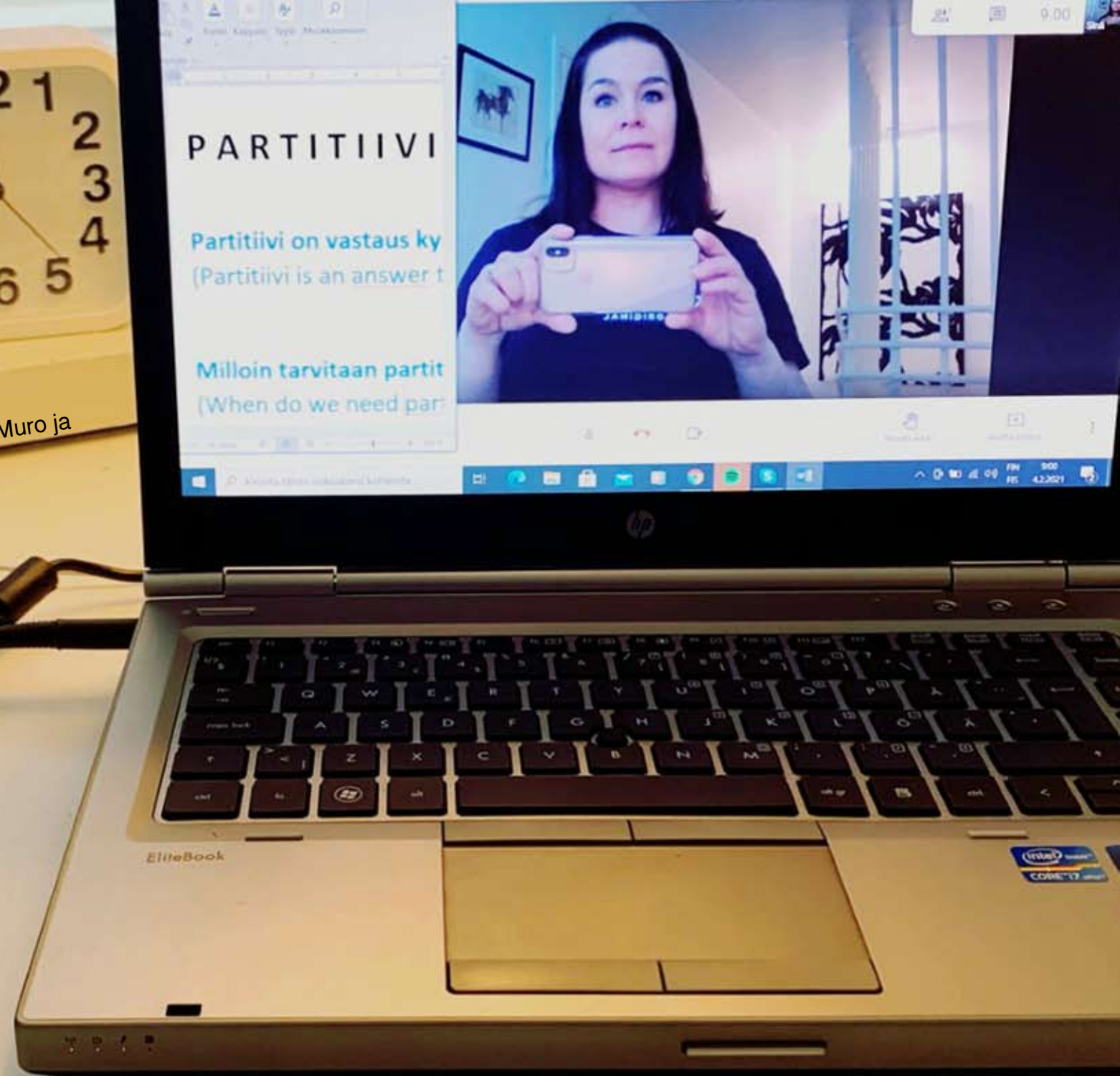
Vuosikertomus

2020

SKO vuosikertomus 2020
Teema: Haasteita
Julkaisija: Savonlinnan kristillinen opisto ry
Suunnittelu ja toteutus:
Petteri Pitkänen ja Kati Ranta
Kuvat: Opiston kuva-arkisto, Paolo Aranda Muro ja
Juutilaisten perikunta

2020 Draaman kaari

Vuosi 2020 oli koko maailmassa dramaattinen, joten niin se oli myös meillä Savonlinnan kristillisellä opistolla. Koronapandemia ja sen hallitsemiseksi tehdyt toimet vaikuttivat oikeastaan kaikkeen. Jälkikäteisesti tarkasteltuna vuotta 2020 värjättivät draamalle tyypilliset draaman kaaren vaiheet. Seesteinen odotuksia herättävä alku, tunnelman tiivistyminen, käännekohta, ratkaisun hakeminen, ratkaisu, häivytyks, loppu. – Vuoden 2020 osalta draama päättyi, mutta koronapandemian osalta loppu seuraa vasta myöhemmin.

Vuoteen lähdettiin suurin odotuksin. Vilpunrannan kokous- ja juhlatilat remontoitiin pinnoiltaan, kalusteiltaan ja varustelultaan uudelle vuosikymmenelle tammikuussa ja kaikessa toiminnassa oli vahva tulevaisuuden vire. Nordic School Venäjältä oli palannut pitkän tauon jälkeen pitämään vuoden vaihteen leiriä opistolle ja ruplan kurssin notkahduksesta alkanut venäläisten asiakkaiden poissaolo näytti viimeinkin päättyneen. Asiakkaita tuntui riittävän ja uusien opiskelijoiden rekrytointiin satsattiin oikein tosissaan luomalla yhteyksiä eri puolille Suomea.

Tunnelma alkoi tiivistyä, kun Kiinasta alulle päässyt virus tuli yhä lähemmäs ja sen leviämistä alettiin torjua Suomessakin varsin dramaattisin keinoin. Maaliskuussa Suomi sitten menikin jo kiinni, meilläkin opetus siirtyi hetkessä verkkoon ja opiskelijat ja asiakkaat katosivat.

Opisto meni kiinni, mutta lomautuksista ja irtisanomisista haluttiin välttyä viimeiseen asti tarjoamalla töitä vailla oleville työntekijöille mm. rakennusten ja piha-alueen perusparannustyötä. Paikallinen sanomalehti Itä-Savo teki jutun siitä, kun kokit, asuntolaohjaajat ja opetusta avustavat työntekijät maalasivat opiston asuntolarakennuksissa ja huhkivat risusavotassa.

Koitti kesä ja vaikka oopperajuhlia ei poikkeustilanteessa järjestettykään, opistolla järjestettiin oopperakurssi. Kurssi myös striimattiin verkon kautta osallistuttavaksi niille, jotka eivät uskaltaneet tulla paikalle. Kurssilaisilta tullut palaute oli jopa poikkeuksellisen ylistävää. Koettiin, että korona oli vienyt kaikki kulttuuritapahtumat ja sosiaaliset kontaktit, ainoastaan Sko:n oopperakurssi toi valoa kurimukseen.

Kesä oli muutoinkin matkailullinen menestys opistolla, koko Savonlinnassa ja ilmeisesti koko Suomessa. Kesä oli myös menestys suomen kielen kurssien suhteen, ne järjestettiin poikkeuksellisen tiukkojen terveysturvatoimien kera. Samaa linjaa jatkettiin pitkien linjojen alkaessa taas syksyllä, mutta pelko tartuntojen leviämistä kolkutteli varmasti jokaisen mielessä.

Koko pandemian aikana opisto on kiinnittänyt erityistä huomiota hygieniaan, turvaväleihin, suojautumiseen, sosiaalisten kontaktien järkevään minimoimiseen, valistukseen ja ohjeiden noudattamiseen.

Opisto ei ole välttynyt koronan aiheuttamilta talousvaikeuksilta. Asiakkaat ja opiskelijat ovat vähentyneet ja edeltävinä vuosina kerätyt talouden puskurit ovat tulleet tarpeeseen. Tämäkin historiallisen kauhea vuosi on kuitenkin selvitty yhdessä. Kun tauti hellittää, olemme valmiita kaikkeen yhä vahvempina, tai ainakin sitkeämpinä.

Kiitos opiston henkilökunnalle, johtokunnalle ja opiskelijoille loistavasta työstä ja sitoutumisesta työhön pitkäjänteisesti. Hyvinä aikoina yhteisöllisyys tuntuu kliseeltä, mutta tämän vuoden aikana olemme nähneet kuinka hyvä yhteishenki tuo työskentelyyn turvallisuutta ja tuloksia. Yhdessä selviämme mistä vaan!

Tommi Tuunainen

Tommi Tuunainen
rehtori

SIVISTYSTÄ ETSIMÄSSÄ JA EDISTÄMÄSSÄ

Kimmo Jaatila

johtokunnan puheenjohtaja

“Aika entinen ei koskaan enää palaa” on monelle tuttu iskelmä. Lapsuudessani se tuli usein radiosta ja joskus levylautasellakin se pyöri. Radio? Onko se sama kuin Spotify? Levylautanen? Onko sillä tekemistä YouTuben kanssa? Niinpä niin. Aika entinen ei todella enää palaa.

Ajat muuttuvat, mutta moni asia silti pysyy samana. Niin pitkään kuin ihminen on ollut maan päällä on ihmisen tehtävänä ollut sivistys. Tuo sana saattaa kuulostaa jostain vanhentuneelta. Moni kunta on luopunut sivistyslautakunnasta tai sivistystoimenjohtajasta ja korvannut ne trendikkäästi hyvinvointilautakunnan ja hyvinvointijohtajan nimikkeillä. Mutta olisiko meillä hyvinvointia, jos meillä ei olisi sivistystä?

Sivistys on muutakin kuin pään tietoa. Sosiaalipedagogiikan professori Arto O. Salonen puhuu ekososiaalisesta sivistyksestä. Salosen mukaan “ekososiaalisen sivistyksen arvoperustaksi hahmottuu vapauden ja vastuun yhdistäminen kaikessa ihmisen toiminnassa siten, että huomion kohteena on (a) ekologinen eheys ja monimuotoisuus, (b) ihmisten keskinäinen riippuvuus ja tasavertaisuus, sekä (c) demokratia, väkivallattomuus ja rauha.”

Kansanopistoilla on alusta asti ollut voimakas sosiaalipedagoginen rooli. Voisiko myös Savonlinnan kristillisen opiston tehtävä koronan jälkeisessä yhteiskunnassa olla ekososiaalisen sivistyksen puutarhana toimiminen? Vastuu luomakunnasta ja yhteys lähimmäiseen ovat myös keskeisiä kristillisiä arvoja.

SOTAVETERAANIIEN STANDAARI

Tommi Tuunainen

Kymmeniä vuosia jatkunut opistolla arvostettu yhteistyö Savonlinnan seudun sotaveteraanijärjestön kanssa tuli päätökseen, kun jäsenten ikääntymisen ja vähenemisen myötä toiminta päättyi. Puheenjohtaja Jaakko Lindell luovutti haikeassa, mutta juhlallisessa tilaisuudessa standaarit Opiston nykyisille ja edellisille vastuuhenkilöille. Jäämme kaipaamaan mm. veteraanien joulujuhlien, kirkkopäivien ja lukuisien muiden yhteisten tapahtumien tunnelmaa. Opistolla veteraanien tekemää työtä itsenäisyyden säilyttämiseksi ja isänmaamme rakentamiseksi arvostetaan suuresti! Jatkamme yhteistyötä veteraanijärjestöjen manttelinperijän – Sotien 1939-1945 Savonlinnan seudun perinneyhdistys ry:n kanssa. Opisto kiittää lämpimästi Jaakko Lindelliä ja sotaveteraaneja pitkäaikaisesta ja merkittävästä yhteistyöstä.

Soili Isotalo, Teuvo V. Riikonen, Tommi Tuunainen, Helena Strand, Rauni ja Arto Liukko saivat Sotaveteraanien juhlastandaarit ansiokkaasta työstä veteraanien hyväksi opistolla. Yhdistyksen puheenjohtaja Jaakko Lindel jakamassa kunnianosoitukset opiston Vilpunnannassa 2020 joulukuussa.

Kantava voimamme

Soili 4.12.2020

Meillä ei ole ollut tapana juhlia lomalle jäämistä, mutta tässä lomalle jäämisessä on aika paljon lopulista tuntua, kun kyse on viimeisestä lomasta.

Sen sijaan meillä on juhlittu eläkkeelle jäämistä, joten odotettavissa on tammi-helmikuun vaihteessa tai viimeistään sitten, kun kokoontumisrajoitukset on purettu, veret seisauttavat juhlat!

Sovitaanko niin, että varsinaiset muistamiset annetaan sitten eläkkeellejäämisjuhlissa?

Olin itse johtokunnassa ja vahvasti mukana silloin, kun Soili tuli taloon maahanmuuttajien opettajaksi aikanaan. Valintaprosessi oli kattava ja onneksi oli, sillä saimme sitä, mitä talo tarvitsi.

Soili olit silloin elämässäsi muutostilanteessa, Viron vuodet oli jäämässä taakse ja paluu kotiseudulle tapahtui uuden työpaikan myötä luontevasti. Olet sittemmin ollut vaikka minkälaisessa tehtävässä opistolla, kuvataiteessa, KÄTE-linjalla, rehtorina, vararehtorina, mukana kasvukivuissa ja vaikeinakin aikoina. Tarkastus ja sitä edeltänyt vaino, jonka tarkoituksena oli opiston alasajo sekä tarkastusta seuranneet

oikeusprosessi, johtajan vaihto, epäonnistunut rehtorirekrytointi, epävarmuuden aika ja vuotesi vastuussa kaikesta ovat varmasti jättäneet lähtemättömiä muistoja mieleesi. Suunnan muutokset ja kamppailu opiston säilymisestä ja sen kehittämisestä ovat olleet mittaviapönnistuksia.

Kuvaavaa sinun työssäsi on ollut se, että mihin ikinä sinut onkin sysätty, olet tehtävässä numeroa itsestäsi tekemättä mennyt määrätietoisesti tilanteen mukaan ja onnistunut. Kaikki, mihin olet ryhtynyt, on tullut paremmaksi. Aina kun sinut on sysätty etulinjaan, olet kehittänyt sitä, mistä olet ollut vastuussa ja sitten kun työ on saatu rullaamaan, sinulle on annettu seuraava haaste.

Näin kun jälkikäteen asiaa tarkastelee, niin vähän työnantajan puolesta hävettää. Kenellekään muulle ei toisaalta olisi voinut säilyttää niin monenlaisia uusia vaikeuksia tai haasteita selvitettäväksi, mutta sinuun on koko ajan luotettu ja olet ollut luottamuksen arvoinen.

Toisaalta olet koko ajan ottanut myös näkymätöntä ja vuosikertomuksiin kirjoittamatonta vastuuta niin sanotuissa pienissä asioissa, joilla on ollut älyttömän suuri merkitys. Olet toiminut eri rehtoreiden aikana ukkosenjohdattimena ja maadoittanut ison osan purkauksista ilman, että suurempaa vahinkoa on päässyt syntymään. Olet toiminut sidosryhmien kanssa: johtokunta, seurakunta, veteraanit, oksapot ja lukemattomat muut esimerkkinä. Ja sitten on vielä ne arjen juoksevat ja kenellekään kuulumattomat asiat. Kukkien kastelusta ja lakananvaihdosta juhlien organisoimisen kautta vuosikertomusten kokoamiseen ja turvallisuuskansioiden ylläpitoon ... Lista on loputon!

Kun tällä viikolla yritit palauttaa puhelinta ja avaimia, en suostunut siihen ennen virallista eläkkeelle jäämistä, sillä pelkään oikeasti, että joudumme vielä monesti kysymään asioita sinulta.

Jätät valtavan aukon!

Mutta - olet lomasi ansainnut ja eläkkeelle pääsyt ansainnut - et tosin vielä. Tove Jansson on sanonut: "Ellei joku satu tietämään, mitä eläkkeelle pääseminen tarkoittaa, niin kerrottakoon asia: Kun ihminen elää tarpeeksi vanhaksi, hän saa kaikessa rauhassa tehdä juuri mitä haluaa."

KIITOS SOILI kaikesta tähän asti! Hyvää lomaa, mutta älä luule vielä päässeesi eläkkeelle.

Tommi Tuunainen
Rehtori

Keväällä 2009 lapseni ja sisareni painostivat minua tulemaan takaisin Suomeen, hakemaan töitä täältä. Taantuma vähensi väkeä Tallinan suomalaiselta koululta ja moni meistä lähti uusia seikkailuja kohti. Silloin oli minulle sopivia työpaikkoja Suomessa niin idässä kuin lännessä. Länsi olisi tarkoittanut samaa aluetta Pohjanmaalla, kuin mistä olin eron myötä lähtenytkin. Ei houkutellut. Täällä oli syntymäkotini, vanha äitini ja sisarieni perheet. Osoittautui oikeaksi ratkaisuksi tulla tai päästä tänne opistolle töihin. Luen teille opiston työpaikkailmoituksen, joka oli tyyppillistä Teuvoa – hyvällä sanottuna. ”Kansanopiston opettajan toimi maahanmuuttajakoulutukseen sekä muille linjoille ja kursseille. Päätoiminen työ, jossa edellytämme pätevyyttä ja sopivuutta, tiimityötaitoja, kykyä sietää erilaisuutta ja monikulttuurisuutta. Mikäli opiskelijamäärä mamulinjoilla vähenee, opisto voi osoittaa työtehtäviä muilta linjoilta. Osallistumista myös kurssitoimintaan ja tarvittaessa opiston muuhun yhteiseen toimintaan. Tarjoamme upean miljööseen, toimivat tilat, jatkuvasti kehitettävät opetusmiljööt, hyvät työtoverit, henkilöstön työhyvinvoinnista hyvää huolta pitävän työnantajan sekä työsuhdelyijykynän.” Johtokunta oli kokouksessaan 1.6.2009 valinnut minut tähän työhön. Johtokunta kirjoitti ”Lämpimät onnittelut ja Jumalan siunausta!” Hakijoita oli yhteensä 54. Kaupungilla palaverissa ja seminaareissa minulta tultiin kyselemään – oletko uskova ja siksikö sinut valittiin. Jukka Kiesiläinen oli eilen täällä lounaalla ja hän muisteli, että olin haastattelusta lähtiessäni sanonut – ottaa minut, niin saatte ahkeran työntekijän. Toivottavasti olen ollut sanani mittainen nainen.

”Pitää olla pitkästi”, näin on Helena sanonut minulle useasti. Ohje on hänen äidiltään. Pitää olla pitkästi tarkoittaa, että ei saa turhaan puuttua asioihin. Viime ajat olen yrittänyt tätä neuvoa noudattaa. Ihminen on rakennettu niin, että se haluaa kehittää työpaikkansa asioita jatkuvasti parempaan suuntaan. Henkilökunta jaksaa olla innostunut työstään, kun työ on mieluista ja siitä saa arvostusta. Kun on hyvä

flow päällä, niin business juoksee ja työntekijöillä on hyvä olla. Sitä on yllättävän tehokas töissään, kun on hyvä tsemppi päällä. Töissä pitää olla pääosin kivaa, että tänne viitsii tulla - levänneenä ja intoa täynnä. Huonosti voiva henkilökunta on kallis paukku työntantajalle.

Opistolla riittää haasteita tulevaisuuden ja ennen kaikkea talouden suhteen. Peruskoulupaikat on syytä saada täyteen vuosittain, vapaa sivistystyö on kohta muisto vain, jos siihen ei puututa raskaalla kädellä, yhteistyötahoja on tarpeen saada asiakkaisiksi ja jopa jokunen majoittujakin mahtuisi lisää. Vilppu pyörii melko hyvin. Tulon hankkiminen täytyy keskittyä opetukseen, sillä se on opiston tärkein tehtävä. Haasteita riittää myös minun eläkepäiviini. Mervi on antanut minulle himmeliolkia, niiden kimppuun aion käydä pikimmiten. Veteraanityötä on nyt paljon vuodenvaihteessa. Pitäisi myydä kotoa täytetyt eläimet, lasiverstaan tavarat, maalit, uunit, valmiit lasityöt. Kuntoiluun pitää myös kiinnittää huomiota päivittäin. Tuttua meille kaikille – pitää ja pitäisi, huh huh. Nuorimmainen lapseni kehotti minua kiireesti etsimään uutta työtä. Perheeni on Helsingissä ja haaveenani olisikin piipahdella siellä lasteni ja lastenlasteni luona vähän useammin. Toivotaan terveempiä aikoja, jolloin matkustaminenkin olisi hyväksyttävää. Nyt alkaa uusi jakso elämässäni – mitä kivaa ja mitä muuta se tuokaan tullessaan.

Kaikesta huolimatta Soili pysyy opistolla tiukasti jatkossakin. Aina kun katselette opiston logoa, niin voitte muistella minua. Logon laitoin melkein heti vaihtoon, kun vararehtoriksi jouduin. Logon on suunnitellut yksi Suomen maineikkaimmista logo-graafikoista Jorma Pulkkanen. Hän on edesmenneen ystäväni läheinen. Näin ollen logon hinta oli vain nimellinen. Hyvä logo se onkin ja tekee kovasti työtä sen eteen, että se näkyy joka puolella maailmaa.

Soili Isotalo
Vararehtori

OPISTON KUNNIAJÄSENET RITVA JA KIMMO JUUTILAINEN IN MEMORIAM JAPANIN LÄHETYSTYÖNTEKIJÄPARISKUNTA ELI JA KUOLI KÄSI KÄDESSÄ

Teuvo V. Riikonen

Kirjailija ja Parikanniemisäätiön toiminnanjohtaja,
joka toimi opiston rehtorina 1999-2012.

Rovasti Kimmo Juutilainen kuoli 30. tammikuuta 2021 Hämeenlinnassa 82-vuotiaana. Hän oli syntynyt Oulussa 20.3.1938. Hänen vaimonsa, lehtori Ritva Juutilainen (os. Uosukainen) kuoli 13.2.2021 Hämeenlinnassa. Hän oli syntynyt Valkjärvellä 27.2.1940 ja oli kuollessaan 80-vuotias. Molemmat olivat Savonlinnan kristillisen opiston kunniajäseniä ja opiston lähetysrenkaan pitkäaikaisia nimikkolähettejä. Yhteistyö lähetysrenkaan kanssa kesti 33 vuotta vuodesta 1968-2001 asti ja senkin jälkeen.

Kimmo, joka koulussa kamppaili kielten oppimisen kanssa, hallitsi työelämässä seitsemää kieltä ja soitti useita soittimia korvakuulolta. Seikkailuvietti vei mm. taivaalle purjelentoharrastuksen pariin ja liftaten Jerusalemiin Suomen ensimmäisen kibbutz-ryhmän perässä. Kimmo rakasti luontoa ja kiipeilyä Japanin vuorilla. Viimeisinä vuosinaan hänen intohimonaan oli teomatiikka eli Raamatun matemaattisten lainalaisuuksien tutkiminen heprean- ja kreikankielisistä alkuteksteistä. Muistan Kimmon innostavana ja tarkkaavaisena keskustelijana. Ritva syntyi evakkomatkan pakkasissa ja tie vei Karjalan Kannakselta Kymenlaaksoon. Raussilan kyläkoulun opettajan kannustamana vanhemmat lähettivät matemaattisesti lahjakkaan tyttänsä Kotkaan oppikouluun. 14-vuotiaana hän sairastui polioon ja halvaantui osittain. Tästä huolimatta Ritva tunnettiin lämminsydämisenä ja helposti lähestyttävänä ihmisenä, jonka kiitollinen elämänasenne kosketti monia. Karjalaisuus näkyi loistavana tarinankertojana sekä elämäntarun viisaana sielunhoitajana. Kielellisesti lahjakkaana Ritva toimi työnsä ohessa kielen kääntäjänä ja tulkkina japanilaisessa liike-elämässä. Muistan Ritvan lämpimänä keskustelijana, joka osasi kuunnella.

Kimmo ja Ritva löysivät toisensa Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa. Luterilaisen Ylioppilaslähetyksen aktiivisessa toiminnassa syttyi kipinä lähetystyöhön, mikä johti vastaviihtyn parin viidennen herätysliikkeen ensimmäisinä lähetystyöntekijöinä Japaniin vuonna 1968. Siellä he työskentelivät useita työkausia Kansanlähetyksen ja Lähetysyhdistys Kylväjän työntekijöinä perustaen mm. seurakunnat Kakogawan ja Yokan kaupunkeihin. Japanissa heille syntyi kuusi lasta.

Yhteys Savonlinnan kristilliseen opistoon syntyi jo 1960-luvun alkupuolella jatkuen elämän loppuun asti. Kotimaan lomilla Suomessa he usein olivat opistolla, missä Kimmo toimi yhden vuoden reh-

torina 1987-1988. He kirjoittivat opiston juhlakirjassa Tapahtui Ritalanmäellä: ”Koemme suurena lahjana, sen että olemme saaneet olla opiston lähetyksen läheteinä. Saatoimme aina palata kotimaassa samaan paikkaan, josta tuli tukikohta myös kuudelle lapsellemme, jotka kaikki syntyivät Japanissa.” Opistolla he kävivät monissa eri tilanteissa, mm. opiston 60-vuotisjuhlassa 2006.

Lasten mukaan Kimmoa ja Ritvaa yhdisti ennakkoluulottomuus ja ihmisrakkaus taustaan katsomatta. Koti oli aina avoinna tutuille ja tuntemattomille. Huumori ja itselleen nauramisen taito kukki. Jos Kimmo jättikin nopeissa käänteissään savuavia siltoja taakseen, Ritva jälleenrakensi niitä sosiaa-

lisilla taidoillaan. Ennen kaikkea heitä yhdisti usko Jeesukseen, keskinäinen rakkaus ja perhe, joka oli heille elämän suurin aarre.

40 vuoden toive ja rukous yhteisestä lähdöstä toteutui yllättävällä tavalla.

Kimmo kuoli äkillisesti aivorungon infarktiin ja Ritva vain kaksi viikkoa myöhemmin haimasyöpään.

Savonlinnan kristillinen opisto, sen kannatusyhdistys ja työn ystävät kunnioittavat Ritvan ja Kimmon elämäntyötä ja siunaamme heidän taivasmatkaa. www.kimmoritvajutilainen.net

Kakogawa 1974

Mikage, Kobe 1970

VILPUNRANNAN TAKKATUVAN PÄIVITYS KOKOUS- JA JUHLATILAKSI

Tiina Lahti, sisustussuunnittelija, TILA Saimaa

Opiston rantasauna Vilpunranta valmistui 2001 kauniiseen rantamaisemaan Pullinlahdelle. Itse sauna, takkatupa, savusauna ja palju ovat olleet monien tapahtumien ja tilaisuuksien mieleenpainuvina paikoina. Hyvin huollettu, mutta kuitenkin 20 vuotta vanha rakennus kaipasi ilmeen kohotusta ja päivitystä 2020-luvulle. Opiston rehtori Tommi Tuunaisen kanssa käytiin rantasaunan takkatuvasta ensimmäinen palaveri elo-syyskuun vaihteessa 2019 ja toteutusaikatauluksi sovittiin tammi-helmikuu 2020, jol-

loin rantasaunan varauskalenteri näytti suotuisalta remontin kannalta. Tekemistä riitti; lattiat uusittiin, ”kirkkomainen” kaunis katto maalattiin samoin kuin takka. Takkatuvassa suurin haaste oli toiminnallisuuden saavutettavuus kalusteilla, että tila saadaan helposti muokattua tilaisuuteen kuin tilaisuuteen sopivaksi ja istumispaikkoja 40:lle henkilölle. Pohdintaa jouduttiin tekemään myös AV-laitteiden sekä valaistuksen sijoituksesta ja päivityksessä. Sohvilla ja tekstiileillä tehtiin tilaan kodikkuutta ja pehmeyt-

tä. Remontin aikataulu piti, valmista tuli helmikuun lopussa 2020. ”Savolainen projekti on aloitusta vaille valmis”, sanoo vanha sanonta. Tässäkin projektissa sujuva yhteistyö sähkömiesten, Kuopion Huonekalukeskuksen, Finn Pehmexin, Savonlinnan Eurokankaan sekä opiston henkilökunnan...erityisesti Samulin, Petterin, Tommin, Samin, keittiöhenkilökunnan ja siistijöiden kanssa edesauttoi tekemään Vilpunnasta viihtyisän kokoontumispaikan.

Samuli Siitonen ja Tiina Lahti

OPISTO SIVAREIDEN SILMIN

Simo Luostarinen ja Pavel Karpov

Olemme suorittaneet siviilipalvelusta Savonlinnan kristillisellä opistolla vuonna 2020.

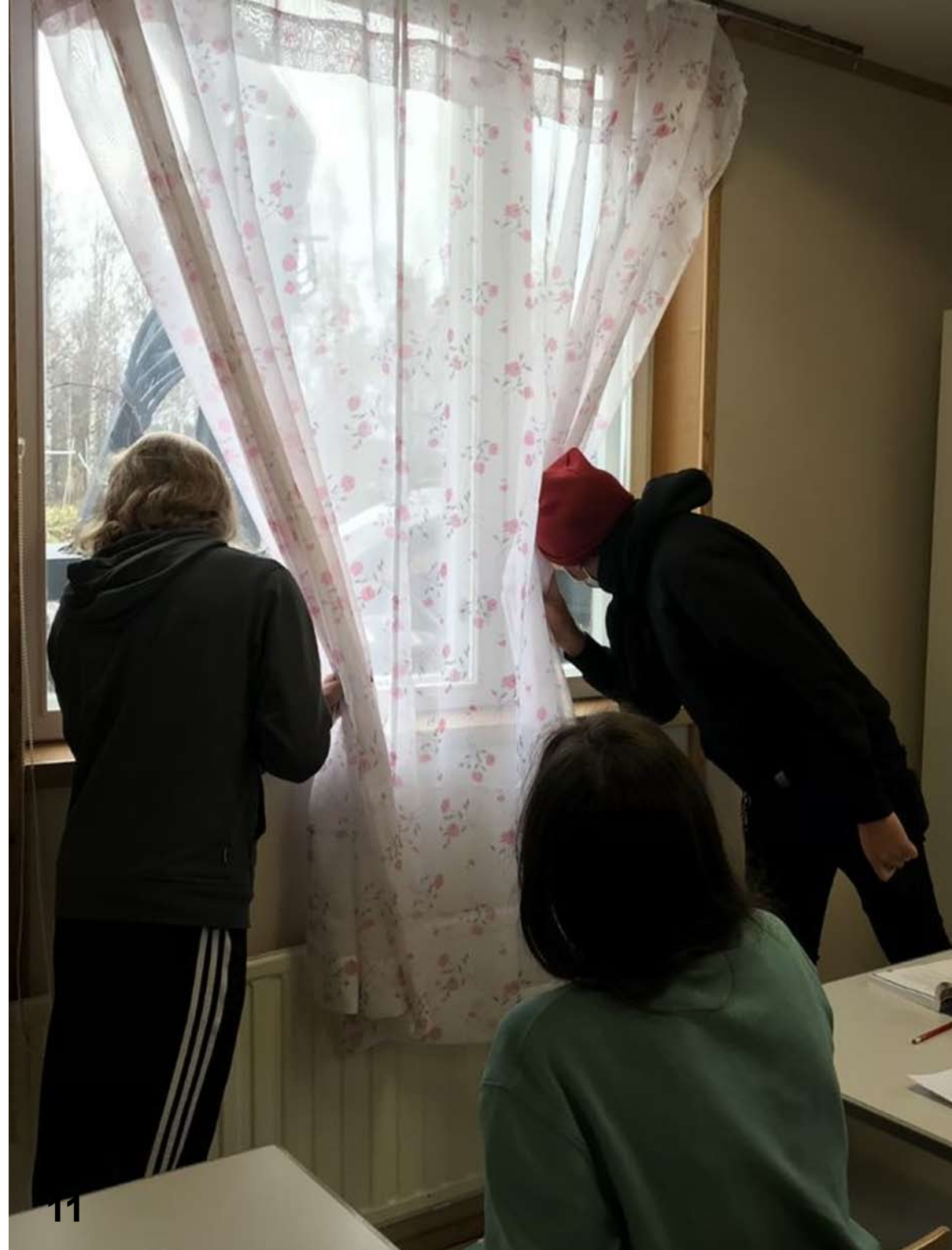
Aika on kulunut vauhdikkaasti, miltei huomaamattomasti, ja olemme viihtyneet täällä hyvin.

Olemme päässeet tekemään monia erilaisia työtehtäviä ja vuodenaikojen vaihtelu on näkynyt myös työssämme. Esimerkiksi pihatöissä korostuu vuodenaikojen vaihtelu. Olemme auttaneet kiinteistömestari Samu-
lia opiston kunnossapitotöissä ja tarpeellisissa remonttityöissä. Olemme olleet opettajien apuna opetuksessa ja tukiopetuksessa. Keittiötä olemme avustaneet valmistamalla ja tarjoilemalla aamupalaa, olemme olleet siivoojan mukana ja toimineet vastaanotto-/aulavalvojina.

Korona-aika on vaikuttanut meidän töihimme, lähinnä ennakoimattomuutena. Tulevan viikon tehtävältä on saattanut muuttua nopeastikin ja on ollut epävarmaa, mitä odottaa seuraavilta viikoilta.

Mieleen jääneitä tehtäviä olivat risuhommat metsässä, konehallin lattioiden rakentaminen, lumityöt kovassa pakkasessa, lukituskierrokset, aamupalan valmistukset, ruohonleikkuuhommat ja opettajan sijaisena toimiminen.

Opistolla parhaimpia asioita ovat olleet ruokailut, pingiksen pelaaminen tauoilla, uusiin ihmisiin tutustuminen, Samulin hyvissä hommissa oleminen, uusien asioiden kokeilu, hauska työporukka, mukava ilmapiiri ja monipuoliset työtehtävät.

KEITTIÖN VÄKI MUISSA TÖISSÄ

Kati Ranta

Sanna Suomalaisen innostus ruuanlaittoon alkoi jo lapsuudesta. Hän on toiminut aiemmin ravintolakokkina, ja nyt hän on työskennellyt Savonlinnan kristillisellä opistolla vuodesta 2016 saakka.

Työt alkavat normaalisti ennen tarjoiltavaa aamupalaa. Niin aamupalan kuin muidenkin aterioiden raaka-aineet hankitaan mahdollisuuksien mukaan lähitoimittajilta. Työssä palkitsevinta on opiskelijoiden, henkilökunnan ja tilausasiakkaiden kiittävät palautteet.

Kevät 2020 ja korona mullisti myös keittiöhenkilökunnan elämän. Opiston siirtyessä etäopetukseen keittiöhenkilökuntaa ei lomautettu, vaan heidät sijoitettiin työskentelemään kiinteistömestarin avuksi. Sanna Suomalainen ja Kata Paunonen pääsivät tekemään remonttitoita opiston alueella Samulin ohjauksessa.

Kevät oli mukavaa aikaa, se oli vaihtelua keittiössä tehtävään työhön ja töiden rytmitys oli toisenlaista kuin keittiötöissä. Työpäivät täyttyivät toisenlaisilla materiaaleilla ja toisenlaisella toiminnalla. Maalattiin, kitattiin ja rempattiin paikkoja parempaan kuntoon, ja sitä tehtiin useamman kerran ja monessa paikassa. Asuntoloiden vessat ja suihkutilat kokivat parannuksia. Myös kuvataiteen luokka sai uuden maalipinnan lattiaan. Syksyllä opiskelijoita ja henkilökuntaa odotti myös uusi vastaanottoaula!

“Suntio” tarkastaa tilat

Vuosien varrella opistolla on muotoutunut tarina suntiosta, joka seurailee ja pitää huolta, että opistolla on kaikki hyvin. Keväällä 2020, kun opiskelijat olivat etäopetuksessa ja keittiön väki oli korjauspuuhissa, sattui seuraavaa:

Yhtenä päivänä, kun Kata Paunonen oli maalaamassa kuvataideluokan lattiaa, Musicasta kuului kovaäänistä kolinaa. Kata huuteli Sannaa, ja kun kukaan ei vastannut, hän päätteli huoltomiesten olleen paikalla. Myöhemmin selvisi, että Kata oli ollut koko ajan yksin.

Päärakennuksella Sanna puuhaili alakerran käytävällä keskittyneenä työhönsä ja huomasi sivusilmällä, että joku laskeutui portaat alas ja käveli Sannan luo. Kun Sanna nousi huomioimaan vastaantulijan- ketään ei ollutkaan paikalla. “Suntio” oli käynyt tarkastamassa, että asiat tehtiin hyvin.

Kokit Kata ja Sanna

A photograph showing two people in waders working in a shallow lake. The person on the left is wearing a purple shirt and dark waders, holding a long-handled tool. The person on the right is wearing a black shirt and dark waders, also using a tool. They are surrounded by tall green reeds and some floating debris. The background shows a dense forest of evergreen trees under a blue sky with scattered white clouds.

**Vuonna 2020 toteutettiin Vilpunrannan ympäristön
siistiminen ja opistoalueen vaarapuiden poisto
sekä maisemahakkuu.**

**Siviilipalvelusvelvollinen
Valteri ja Samuli
kunnostamassa uimarantaa ja
niittämässä kaislaa
Vilpunrannan edustalla.**

Maijun 40 v. synttärjuhlapäivä

Aarno Cronvall, Jan Granberg,
Helena Strand ja Tommi Tuunainen
suunnittelemassa oopperakurssia

Oopperakurssilaiset
vierailulla
Johanna Oraksen
taidenäyttelyssä
Punkaharjulla

Perinteinen joulujuhla poikkeusjärjestelyin

Helena, Elina, Maiju, Mervi ja Marja
aipe-päivillä Jyväskylässä

Aikuisten perusopetuksen päättövaiheen opiskelijan teksti, kirjoitettu englannin oppitunnilla ilman käännösohjelmää.

Soreen Oraibi

My life in Finland

When I arrived in Finland with my family we met our father since four years he left in 2015. I think this moment was the happiest one in my entire life. On my first day in Finland, I really got shocked when I saw the nature, people and culture, which are completely different.

The best thing I've ever seen in my life is Finland's nature. The only downside of Finland is winter. The winter in here is tough. I've learned a lot of things about the Finnish culture and also I'm studying Finnish language which is the hardest one without a doubt.

But still, in my opinion, Finland is the best place for living on the Planet Earth.

Terveystiedon tunnilla
mittailtiin verenpainetta
innostuneesti

Suomen kielen linjan pikkujoulu

Lukeminen ylipäätään kannattaa aina

ETÄOPETUS- KOKEMUKSIA

Kaisa Puustinen

Koronavirus ja sen aiheuttama maailmanlaajuinen epidemia konkretisoitui kohdallamme maaliskuussa 2020, kun jouduimme siirtymään ensimmäisen kerran etäopetukseen. Maaliskuun puolivälistä asti olimme etäopetuksessa koko kevätlukukauden loppuun asti. Ensimmäiseen etäopetusjaksoon siirryttiin nopeasti hyvin vähäisellä valmistautumisajalla. Opettajat toimivat tehokkaasti ja saimme opiskelijoille mukaan opiskelumateriaaleja ja kannettavia tietokoneitakin.

Etäopetus- ja etäopiskelukokemus oli kaikille melko uusi. Niin opettajat kuin opiskelijatkin kaipasivat pian lähiopetusta, työ- ja opiskelukavereiden läsnäoloa. Etäopetus kuitenkin myös opetti meille paljon uutta. Kesäloman jälkeen saimme palata takaisin kouluun syyslukukauden 2020 alkaessa elokuussa. Kysyin opettajilta ja opiskelijoilta heidän ajatuksiaan ja kokemuksiaan etäopetuksesta.

Jekku ja Maiju

KYSYMYKSET:

1. Mikä etäopetuksessa oli kaikkein haastavinta?
2. Etäopetuksen edut?
3. Mitä opit etäopetuksen aikana?
4. Tuliko sinulle uusia tapoja tai rutineja etäopetuksessa?
5. Syntyikö etäopetuksessa hauskoja tilanteita tai sattumuksia?

OPETTAJIEN VASTAUKSET

Petteri Pitkänen, matematiikan ja kemian opettaja

1. Aidon vuorovaikutuksen puute ja yksilöllisen oppimisen seuraaminen.
2. Sähköisen materiaalin kehittäminen, käyttö ja sen jakaminen. Tunnit alkoivat täsmällisesti. Ryhmien jakaminen virtuaalihuoneisiin oli tehokasta. Oli niitäkin, jotka pääsivät etänä ääneen vaikka tunnilla olivat pääosin hiljaa.
3. Sähköisen oppimateriaalin kehittäminen, valmistus ja jakaminen. Ei niinkään määrä, vaan laatu ja selkeys.
4. Etäopetusvälineistön käyttö arkipäiväistyi. Etäopetuksessa huomio kiinnittyi selkeyteen ja visuaalisuuteen.

Kati Ranta, kuvataidelinjan opettaja

1. Haastavinta oli motivoida oppilaita keskittymään taiteen tekemiseen kotiloissa, rajallisella skaalalla välineitä ja tiloja. Kaikki eivät myöskään ottaneet vastaan kaikkea luento-opetusta mitä oli tarjolla.
2. Niitä ei kuviksessa ollut. Etä-opetus alleviivasi oppilaille hyvin, mikä merkitys lähiopetuksella on. Eli opettamisen arvostus ja toisten läsnäolon merkitys kirkastui.
3. Opetusvideoita tehdessä, oli pakko miettiä tekniikoita toisin, jolloin itsekin tuli oppineeksi uusia asioita. Opin myös luottamaan itseeni ja omaan läsnäoloon videoita tehdessä.

Maiju Matikainen, opinto-ohjaaja

1. Opetuksen vuorovaikutuksen yksilulotteisuus teki opetuksesta haastavaa. Opetus tuntuu suppeammalta. Itse tykkään opettaa laajasti käyttäen erilaisia materiaaleja (kirjallista, videoita, Kahoottia jne.) ja avata käsitteitä esim. piirtämällä taululle. Havainnointi haasteellisempaa kuin lähiopetuksessa. Etäopetus oli usein ns. suorittamista, ei opiskelijalähtöistä vuorovaikutteista dialogia. Rentoutta ja hauskuutta vähemmän. Tiukempi ennalta suunniteltu aikataulu, josta ei voinut paljon poiketa, koska opiskelijoilla oli kotonaan etukäteen jaetut tehtäväpaketit. Parityöskentelyä ei voinut tehdä. Osalle opiskelijoista kirjautumiset ja laitteet olivat vaikeita hallita. Opiskelijat tuntuivat etäopetuksessa etäisemmiltä dialogin osalta. Heikkoja, tukea tarvitsevia opiskelijoita oli vaikea auttaa ja tukea etänä. Reaaliaikainen etäopetus oli aika väsyttävää.
2. Tauolla ehti laittaa pyykinpesukoneen päälle, sai opettaa pieruverkkarit jalassa, ei mennyt aikaa työmatkoihin, oli pakko suunnitella kurssin materiaalit ja aikataulut tarkemmin etukäteen, mikä antoi normaalia enemmän struktuuria. Tämä on siis hyvä ja huono puoli.
3. Suunnitelmallisuutta, aikataulussa pysymistä, digisovellusten käyttöä opetuksessa.
4. Opiskelijoista oli mukava esitellä omaa kotiaan. Hauskaa keskustelua syntyi eri paikkakunnilla asuvien opiskelijoiden kanssa säästä. Usein vertailtiin myös opiskelijoiden kanssa mitä, lounasta kukin tekee kotona.
5. Se oli hauskaa, kun opiskelijat vaihtoivat Google Meet-opetuksessa omaa näytön taustaa eri päivinä. Vitsailtiin usein, että missäs opiskelijat nyt matkustavat, kun taustalla näkyi rantamaisema tai kaupunkimaisema.

ETÄOPETUKSEN HYÖDYT JA HAITAT - MAHDOLLISUUDET JA VAIKEUDET

Daria Petrova, suomen kielen opiskelija

Minusta etäopetuksessa on vaikea opiskella, koska kotona ei pysty luomaan täydellistä kieliympäristöä. Valitettavasti kotona minä puhun venäjää enemmän kuin suomea, koska minun miehenikin puhuu venäjää. Me katsomme jotakin suomen kielellä, esimerkiksi sarjoja tai uutisia, mutta vähän. Etäopetuksessa voi kerrata sääntöjä kirjasta tai netistä. Voin harjoitella erilaisia tehtäviä, jotka olivat tavallista vaikeampia minulle.

Minulle on ollut vaikeinta luetun ymmärtämisen tehtävät ”Suomen kielen harjoituksia” –nettisivuilta. Teksteissä on paljon sanoja, joilla on erilaisia merkityksiä tai paljon paljon puhekieltä. Esimerkiksi ”skidi” tarkoittaa lasta, ”lande” tarkoittaa maaseutua. Minulle on ollut vaikeinta myös kuuntelun ymmärtämisen tehtävät nettisivuilta Yki-treenit. Minun on vaikea ymmärtää, mitä ihmiset puhuvat tai mistä ihmiset puhuvat. Kun minä katson sarjoja tai jotakin suomen kielellä, ymmärrän vain 40 prosenttia sanoista. Yritän kirjoittaa uusia sanoja tai lauseita, mutta se on vaativaa. Ehkä tarvitsen enemmän aikaa. Meidän entinen opettaja sanoi: ”kun olet asunut Suomessa viisi vuotta, sinä voit puhua suomea sujuvasti”.

Minulle on helpointa tekstin kirjoittamisen tehtävät, koska siinä voin nähdä sanoja ja ajatella, mitä haluan kirjoittaa. Totta kai, minulla on paljon virheitä, mutta se on osa opiskelua. Helpointa minulle on selkokieliiset kuuntelun ymmärtämisen tehtävät tai selkokielen podcastit. Yleensä tässä podcastissä ihmiset puhuvat hitaasti ja rauhallisesti. Hyödyllisintä minulle on ollut lukea tekstejä, jotka on kirjoitettu selkokielellä. Kun luen näitä tekstejä, minä voin laajentaa sanavarastoa. Se on hyödyllisempää kuin lukea vaikeita tekstejä.

Etäopiskelu on ollut vaikeampaa kuin lähiopetus, koska ei ole ollut kasvokkai-keskustelua opettajan ja opiskelijoiden välillä. Lähiopetuksessa on parempi opiskella, koska voin kysyä opettajalta ja saan vastauksen heti. Tärkein asia on se, että lähiopetuksessa voin jutella ihmisten kanssa suomeksi koko ajan. Etäopetus on ollut hyödyllistä, koska jokainen opiskelija voi järjestää oman opiskelunsa. Etäopetuksessa voi tehdä, mitä sinä itse haluat kerrata ja mitä sinun olisi hyvä opiskella.

OPISKELIJOIDEN AJATUKSIA ETÄOPETUKSESTA

Mikä etäopetuksessa oli kaikkein haastavinta?

”Etäopetuksessa opiskelu on vaikeampaa kuin koulussa. Kaikki piti tehdä itse ja yksin.”

”Oli paljon papereita ja tehtäviä. Kaikki opettajat antoivat paljon omien kurssiensa materiaaleja ja yhteensä se oli liikaa tehtävää.”

”Kotona opiskellessa ei ole kavereita ja opettajia auttamassa, jos tarvitsee apua. Keneltä voit kysyä apua?”

”Jos olet koko ajan kotona, vähän niin kuin masennut.”

”Kaikilla ei ole kotona työrauhaa esimerkiksi jos on perhe tai asuu vastaanottokeskuksessa.”

Etäopetuksen edut?

”Saa opiskella vapaammin ja oman aikataulun mukaan. Voi tehdä samalla vaikka ruokaa tai muita kotiasioita, kun opiskelet.”

”Etäopetuksessa ei tarvinnut miettiä, mitä vaatteita laitat päälle.”

”Google Meet-opetusta voi nauhoittaa ja voit katsoa oppitunnit uudelleen tai sinulle sopivaan aikaan.”

”Voi helpommin ja vapaammin nukkua oppitunneilla kuin koulussa (esim. Google Meetissä).”

Mitä opit etäopetuksen aikana?

”Etäopetus opetti aktiiviseksi, kun täytyi itse selvittää paljon asioita ja etsiä tietoa. Etäopetuksessa täytyy olla ahkera, että siinä pärjää.”

”Opimme Google-työkalujen ja -ohjelmien käyttämistä.”

Tuliko sinulle uusia tapoja tai rutiineja etäopetuksessa?

”Tein usein ruokaa tai smoothieta oppitunnille.”

”Join aina kahvia samalla, kun olin Meetissä.”

Syntyikö etäopetuksessa hauskoja tilanteita tai sattumuksia?

”Kerran halusin käydä Google Meet-tunnilla nukkumaan. Jätin Meetin auki ja suljin mikrofonin. Huomasin vasta myöhemmin, että kamera oli päällä.”

”Olin kerran Meetissä alushoususillani. Nostin jalat pöydälle ja huomasin myöhemmin, että kamera on päällä.”

SUOMEN KIELEN INTENSIIVIKURSSI

Marja Koskela

Kesällä 2020 järjestettiin Savonlinnan kristillisellä opistolla tuttuun tapaan suomen kielen intensiivikurssi. Kesäkurssi kokoaa opiskelijoita ympäri Suomea. Vuosien aikana kurssin pituus on hieman vaihdellut. Kesällä 2020 kurssi kesti kaksi kuukautta, kesäkuun ja heinäkuun.

Mistä kesän intensiivikurssi sitten on tehty? Se on tehty intensiivisestä kielen opiskelusta. Kesän intensiivikurssi on nimensä mukaisesti intensiivinen. Oppitunteja on päivässä viisi ja vapaa-ajallakin pitäisi jaksaa opiskella. Samat partitiivit ja illatiivit vilisevät kesäkurssilla kuin lukuvuoden aikanakin.

Toisaalta kesäkurssi on myös tehty rennosta opiskelusta. Jotenkin kesäkurssin tunnelma on hieman tavallista opiskelua rennompaa: erilaisia toiminnallisia harjoituksia on paljon, pääpaino on puhumisessa ja sään salliessa tunteja pidetään ulkona.

Kesän intensiivikurssi on myös tehty kauniista kesäisestä luonnosta. Kuten sanottu tuntejakin pidetään ulkona ja vapaa-ajalla on mahdollisuus nauttia opiston alueen ja ympäristön luonnosta. Jopa ruokatauolla ehtii pulahtaa järveen, niin lähellä ranta on.

Kesän intensiivikurssi on myös tehty ystävydestä. Kurssilaiset tulevat hyvin erilaisista kulttuureista, eri puolilta maailmaa. Yhteinen haaste, suomen kielen oppiminen, yhdistää kuitenkin erilaisista taustoista tulevia ihmisiä. Kesän aikana syntyy ystävyysuhteita. Joskus viimeisenä kesäkurssipäivänä on itketty haikeasti, kun ryhmä intensiivisen yhdessäolon jälkeen hajaantuu omille teilleen. Toisaalta opistolle on myös hyvä palata.

Juuri näistä aineksista leivottiin myös kesän 2020 intensiivikurssi. Anne-open ja Marja-open johdolla suomen kielen saloihin sukelsi noin 50 opiskelijaa.

SELKOSUOMEA WEBINAARISSA

Mervi Hiltunen

Savonlinnan kristillinen opisto järjesti yhteistyössä Itä-Suomen aluehallintoviraston kanssa selkokielen koulutuksen 10.9.2020. Selkosuomea opettajille ja ohjaajille-koulutus toteutettiin korona-tilanteen vuoksi webinaarina Teams-sovelluksella. Osallistujille lähetettiin linkki iltapäivän webinaariin ja lisäksi oli mahdollisuus katsoa tilaisuuden tallenne myöhemmin. Koulutukseen osallistui 75 henkilöä.

Selkokieli on suomen kielen muoto, jonka sisältö, sanasto ja rakenne ovat mukautettuja yleiskieltä luettavammaksi ja ymmärrettävämmäksi. Opettajat ja ohjaajat tarvitsevat selkokielen taitoja työskennellessään erityisryhmien kanssa eri oppilaitoksissa. Selkokielen tarve on kasvanut eri koulutusasteilla maahanmuuttajien ja erityistä tukea tarvitsevien oppijoiden määrän kasvaessa. Yleisesti selkokielestä on hyötyä kaikessa opetuksessa ja ohjauksessa.

Kouluttajana webinaarissa toimi FM Hanna Männikkölahti, jolla on monipuolinen työkokemus suomen kielen ja suomi toisena kielenä -opettajana. Koulutuksessa painotettiin selkokielistä puhetta ja saatiin käytännön vinkkejä opetustilanteisiin ja opiskelijoiden suulliseen ohjaamiseen. Lisäksi opittiin perusasioita selkokirjoittamisesta ja jaettiin hyviä käytänteitä selkokieliseen kirjoitusviestintään. Lopuksi saatiin myös vinkkejä selkokirjallisuudesta ja verkkomateriaalista. Webinaarissa oli myös aikaa keskustelulle ja kysymyksille.

Selkosuomen koulutukselle on opettajien, ohjaajien ja monien muiden ammattiryhmien keskuudessa selkeää tarvetta. Tavoitteenamme on järjestää koulutus uudestaan, mutta tällä kertaa kasvokkain perinteisen lyhytkurssin merkeissä. Toivon mukaan COVID19-epidemia on jo ensi lukuvuonna voitettu ja normaalit kokoontumiset ja seminaarit jälleen sallittu.

KAIKKI LUKEE -PÄIVÄ 22.10.2020

Elina Härkönen

Lokakuussa opistolla järjestettiin Kaikki lukee-päivä, jossa tutustuttiin erilaisiin tekstilajeihin ja lukemiseen vapaa-ajan harrastuksena. Tapahtumassa niin opiskelijat kuin opettajatkin aloittivat koulupäivän lukemalla. Luokkiin oli laitettu esille paljon erilaisia kirjoja ja lehtiä sekä sarjakuvia. Opiskelijat saivat valita mieleisen luettavan. Aikaa lukemiseen oli puoli tuntia. Puhelimet laitettiin pois, ja kaikki keskittyivät lukemaan painettua tekstiä. Opiskelijat saivat toki vaihtaa kirjaa kesken, jos halusivat. Tavoitteena oli saada mukava kokemus painetun tekstin lukemisesta. Opiskelijat nauttivat rauhallisesta lukemisesta, ja puolen tunnin kuluttua ei olisi tehnyt mieli pysäyttää keskittynyttä tunnelmaa.

Kirjoihin tutustumista sai jatkaa opiston yläaulaan pystytetyssä kirjanäyttelyssä. Kirjanäyttelyyn oli koottu eri lajityyppien kirjoja: lastenkirjoista ja sarjakuvista, selkokirjoihin, tietokirjoihin, runoihin, sanomalehtiin ja sanakirjoihin. Kun tänä lukuvuonna kirjastovierailut koronan takia peruuntuivat, oli mukava tuoda kirjoja esille opiskelijoiden tutustuttaviksi. Opiskelijat tutkivat kirjoja ahkerasti ja osa innostui lainaamaan niitä kotiinkin luettavaksi. Erityisesti selkokirjat kiinnostivat. Tällä hetkellä selkokirjoja on hyvin saatavilla kirjastosta, ja uudesta kaunokirjallisuudesta tehdään monipuolisesti selkomukautuksia.

KAIKKI LUKKEE
-PÄIVÄ

TULE JA TUTUSTU
KIRJAIN JA LEHTIIN!

PELÄÄMINEN
ULKOKENGILLÄ
KIELLETTY
PLAYING WITH
OUTDOOR SHOES
PROHIBITED
EI
NASTAKENGILLÄ
SALIINI!

KUVATAIDE

Kati Ranta

Kun elokuussa aloitin opistolla työni, oli lämmintä ja aurinkoista. Minulla oli summittainen suunnitelma, mitä vuoden aikana tehtäisiin, ja kesän aikana löytyneet ideat oli kiva saada testaukseen. Luokka oli uusi ja erilaisten materiaalien löytäminen innosti ideoimaan vielä lisää tehtäviä. Olin intoa täynnä, ja oli ihanaa huomata, että opiskelijat olivat ihan yhtä innoissaan kuin minä.

Tämä lukuvuosi on ollut antoisa. Voisin jopa puhua yhteisöllisen oppimisen vuodesta. Olen oppinut ammatillisestikin uusia asioita, koska opiskelijoilla on ollut aikaa perehtyä tekemiinsä asioihin ja sitä kautta he ovat kyselleet asioita syvällisemmin kuin aiemmissa opinahjoissa. Olemme tutkineet havaitsemisen ja piirtämisen suhdetta- yhä uudestaan ja uudestaan. Olemme myös pohtineet, mikä ero on näkemisellä ja näkemisen siirtämisessä paperille tai kankaalle. Kolmiulotteisuutta tutkittiin monen eri materiaalin avustuksella. Keramiikkaan syvennyttiin pitkäksi aikaa, mutta osa myös kokeili, mitä kaikkea paperilla saa tehtyä tai mihin styrokseksi tai patjamateriaali taipuu.

Vierailu muurari Risto Salmen pihapiiriin tutkailemaan muurarin työnjälkeä taiteen parissa avasi oven toisenlaiseen tekemiseen. Vierailusta saimme rohkeutta kokeilla asioita, ja häneltä saimme tietotaitoa ja pääsimme testailemaan styrokseksi/betoni kokeiluja uusin ideoin. Myös Savonlinnan taidemuseolla näyttelyä pitäneen akvarellisti Joni Mäen teoksiin on palattu puheissa monen monta kertaa. Olemme keskustelleet erilaisista taiteen aiheista sekä siitä, mikä on merkityksellistä taiteessa ja sen katsomisessa. Opettajana olen kokenut spontaanit keskustelut taiteen lähtökohdista ja taiteeseen liittyvistä asioista hedelmällisiksi. Sen sijaan, että opettajana olisin luennoinut asiat valmiina pakettina, keskustellen olemme päässeet syvemmälle aiheisiin- emmekä ole aina olleet asioista edes yksimielisiä.

Verkosta olemme löytäneet paljon materiaalia oppimisen tueksi, ja opettajan ja opiskelijoiden jakamat linkit ovat päätyneet myös iltakatsomisiin. Olemme seuranneet suurta keramiikkakisaa ja kokeilleet keramiikkaan löydettyjä ideoita ihan itse. Erilaiset sysäykset joko opiskelijoilta tai opettajalta ovatkin olleet vuoden suola. Kukaan ei ole päässyt sammaloitumaan, kun aina joku vierittää oppimisen kiveä.

Vuoden aikana töitä on kertynyt- osalla enemmän, osalla vähemmän. Tuloksia pääsee ihailemaan verkkosivuiltakin.

<https://skoopisto.blogspot.com/>

KUVATAITEEN OPETTAJA

KATI RANTA

Olen 48-vuotias elämäniloinen, asioista innostuva kolmen lapsen äiti. Harrastuksiin kuuluu luonnollisesti taiteeseen liittyvät asiat. Pidän erilaisista materiaaleista ja kokeiluista tutuillakin materiaaleilla, ja kotiin tulee keräilyä aina erilaista tavaraa. Ylimääräinen materiaali, joka ei kotoa löydä paikkaansa, päättyy nykyään opistolle opiskelijoiden käyttöön. Iltaisin kuuntelen kirjoja sen sijaan, että lukisin. Kirjaa kuunnellessa voin samalla tehdä käsilläni asioita. Pitkästä aikaa myös retkeilyharrastus on alkanut kiinnostaa. Kesällä olisi tarkoitus testaila pidemmän kaavan mukaan riippumattoa hyttysverkon kera retkeilyssä.

Päysin opistolle töihin elokuussa 2020. Olen aiemmin toiminut kuvataiteen opettajana Itä-Suomen yliopistolla, jossa opetin myös tieto- ja viestintätekniikan käyttöä opetuksen tukena sekä tekstiilisuunnittelua. Olen myös toiminut yläkoululla sekä Savonlinnan kummassakin lukiossa kuvataiteen opettajana.

Ensimmäinen vuosi opistolla on ollut antoisa. Opiskelijat ovat motivoituneita ja innokkaita kokeilemaan ja oppimaan asioita. Tästä on mukava jatkaa.

Päivi Huupponen

KUVATAITEEN OPISKELIJOIDEN AJATUKSIA

Kuvataidelinjalla oppi monenlaisia asioita, kolmiulotteisuutta, piirtämistä mallista, maalaamista akryyleillä ja akvarelleilla. Aiheina maisemat, mielikuvitus ja todellisuusteemoja. Opettaja opetti hyvin arvosanoin työstämään omia töitä, projekteja, suunnittelemalla, tekemällä, työstämällä, ja jos meni vikaan, virheistä oppi ja oppi hyvin. Osan töistä pysyi tekemään nopeasti ja jotkut vaativat itsekuria ja pohdintaa ja enemmän katselua ennen kuin aloitti maalaamaan, piirtämään ja muokkamaan työtä. Suunnittelu on iso osa työtä. Monenlaisia kivoja opiskelijoita linjalla, erilaisia, mutta samoja arvoja ja ajatusmaailmaa. Tykästyin kuvataidelinjaan! Työt vaan sotkee harrastuksia. (P. H)

Mulla avautui väylä jo lähes unohtuneeseen tapaan ilmaista jotakin samalla kun löysin uutta niin sisällössä kuin teko-tavoissa. Ikään kuin olisi saanut uutta polttoainetta ja uutta näkemystä, elämästä ja itsestään. Kiitos opettajalle ja myös tärkeiksi tulleille kanssaopiskelijoille. Olenkin tähtäämässä revanssiin ensi lukuvuonna, nälkä jäi. (K.K)

Hyvin antoisa vuosi! Oli hienoa saada jatkaa vuosia sitten tärkeää kuvan tekoa näin eläkevuosina. Opetus oli luovuuteen kannustavaa, ja erilaisia menetelmiä kuvan tekoon käytiin monipuolisesti läpi osaavan, innostavan ja kannustavan opettajan aurinkoisessa ohjauksessa ja ajatusten vaihdossa mukavien opiskelutoverien kanssa. Vuoden aikana oli mahdollisuus etsiä omaa käsialaa ja löytää itseä kiinnostavat menetelmät, ja koen, että kuvien teko/keramiikka toimivat myös terapeuttisesti. Tämän kakun haukkaaminen sai haluamaan sitä lisää, joten ilmoittauin seuraavallekin lukuvuodelle! Niin ja opiston keittiö ansaitsee kunniamaininnan! (J. K)

Luovuuteni pääsi uuteen kukoistukseen, jo oli aikakin. Sain rohkeutta kokeilla tekemistä eri tekniikoilla, kärsivällisesti ja pelkäämättä epäonnistumisia. Jos joku meni pieleen, opin että sen voi yrittää korjata, ja lopputulos voi olla entistä parempi. Materiaalien, värien ym ominaisuuksien tuntemus lisääntyi huomattavasti. Sain paljon ideoita, joita voin soveltaa jatkossa kotona puuhailemisessakin. Erittäin antoisa vuosi joka suhteessa. (P.H)

- on kerennyt oppia paljon uutta
- saanut kokeilla taktiikoita/välineitä joita ei ehkä oma-aloitteisesti lähtisi kokeilemaan
- vaikka on kannustettu kokeilemaan uusia juttuja, on kummiskin aina ns. ollut oma vapaus päättää mitä tekee painostamatta liikaa jotain tiettyä tekniikkaa
- on saanut tukea hyvin laajasti ja apua aina siihen, mihin on tarvinnut (I.T)

Rempso istuskelee lempikivellään, katselee, tuumailee. Kope-korppi on lentänyt

Rempson luo ja kysyy: ”Kuule! Tiedätkö, missä on Maailman Ääri?”

– ”No en, mutta otetaan selvää.”

– ”Ai! Miten?”

– ”Mietitään, hm. Joo.”

Maailma reuna eli Finis terrae

Maailman reunalta

huimaa katsoa

avaruuden aaltoja,

kuukalan tanssia,

tähtien kulkua.

Unien maisema

odottaa aamua,

hiljaa kuuntelee

syvyyden laulua.

– ”No niinpä, silleen sitte”, Kope sanoo ja lennähtää pois.

Pirjo Haatainen - mukaellen näyttelystä löytynyttä runoa.

Tehtävänantona oli pohtia ja toteuttaa valitsemallaan tekniikalla kuva johonkin tekstiin.

SYVÄSUKELLUS OOPPERAAN KURSSI JÄRJESTETTIIN ILMAN OOPPERAJUHLIA KESÄLLÄ 2020

Helena Strand, oopperakurssivastaava

Opisto järjesti kesällä 2020 Oopperakurssin ilman Oopperajuhlia. Järjestely oli poikkeuksellinen, mutta toteutui erinomaisesti. 22.-29.7. pidettävälle kurssille osallistui 12 kurssilaista paikan päällä. Rehtori Tuunainen päätti, että luennot striimattiin sitä haluaville. Leif Baltzar toteutti tämän. Huhtikuussa tämän uuden päätöksen myötä kurssi täytyi suunnitella uudestaan. Helena Strand ja Jan Granberg suunnittelivat yhdessä uuden kurssisisällön.

Musiikkitoimittaja Jan Granberg piti loistavia luentoja Kuningas Rogerista, suurista suomalaisista bassoista, Karita Mattilan urasta sekä suomalaisista oopperoista, Don Carloksesta ja Lucia di Lammermoorista.

Taiteilijavieraksi saimme striimissä uuden taiteellisen johtajan Ville Matvejeffin ja Anu Ontrosen. Opistolle vieraaksemme tulivat kulttuuritoimittaja Riitta-Leena Lempinen-Vesa, Päivi Pylvänäinen ja Johan Tilli. Molemmat kertoivat urastaan myös musiikin avulla. Riitta soittamalla selloa ja Päivi laulamalla. Upeaa! Musiikkituottaja Olli Tuunanen luennoi Oopperajuhlien historiasta ja Martti Talvelasta.

**Olli Tuunanen luennoi
kiinnostavasti ja
asiantuntevasti.**

Kurssi huipentui ainutlaatuiseseen paneelikeskusteluun Oopperajuhlien historiasta ja tulevaisuudesta. Keskustelijoina toimivat Jorma Hynninen, Pentti Savolainen, Ralf Gothoni, Jorma Silvasti ja Chieko Okabe-Silvasti. Juhlasali täyttyi äärimmilleen oopperafaneista turvavälein ja maskeilla varustautuneina. Paneelikeskustelun johtajana toimi ansiokkaasti Jan Granberg.

Kurssilla järjestettiin myös juhlamessu, jossa esiintyi oopperalaulaja Johan Tilli, saarnasi Jorma Silander ja kanttorina toimi Minna Raassina.

Oopperakurssilaiset olivat erittäin mielissään siitä, että kurssi järjestettiin, vaikka Oopperajuhlia ei voitukaan pitää koronan vuoksi. Idea kurssin pitämisestä ilman juhlia oli opiston rehtorin Tommi Tuunaisen. Hän saikin runsaasti hyvää palautetta kurssin järjestämisestä. Kurssin tuloiltana kurssilaisilla oli mahdollisuus hyvän olon hemmotteluun Päivi Laurikaisen johdolla. Kurssin ohjelmaan kuului myös risteily Punkaharjulle Paul Wahl-höyrylaivalla.

Kesällä 2022 juhlietaan oopperakurssiemme 30-vuotistaipaleita.

Paneelissa Savonlinnan Oopperajuhlien historiasta ja tulevaisuudesta keskustelemassa Jan Granberg, Pentti Savolainen, Ralf Gothoni, Jorma Hynninen, Jorma Silvasti ja Chieko Okabe-Silvasti.

HENKILÖKUNTA 2020

Tuunainen Tommi, rehtori

Isotalo Soili, vararehtori

Toimisto

Ilvonen Sami, kehityspäällikkö

Orlova Anne, toimistotyöntekijä,

suomen kielen opetus

Keittiö

Partanen Kata, kokki

Suomalainen Sanna, kokki

Kiinteistöhuolto

Lyytikäinen Jaana, siistijä

Kosonen Pirjo, siistijä

Samuli Siitonen, kiinteistömestari

Päätoimiset opettajat

Härkönen Elina, aikuisten perusopetus

Jordan Kati, aikuisten perusopetus

Kosonen Elise, kuvataidelinjan opetus

Koskela Marja, suomen kielen opetus

Matikainen Maiju, aikuisten perusopetus,
opinto-ohjaus

Pitkänen Petteri, aikuisten perusopetus

Puustinen Kaisa, aikuisten perusopetus

Ranta Kati, kuvataidelinjan opetus

Strand Helena, suomen kielen opetus

Ohjaajat ja avustajat

Anttonen Jukka, ohjaaja

Budanov Yan, yövalvoja

Hämäläinen Janne, yövalvoja

Kimari Kalle, ohjaaja

Laine Ulla, ohjaaja

Pihlaja Taija, ohjaaja

IT-tuki

Pitkänen Petteri

Romamedia

Baltzar Leif, päätoimittaja

Siviilipalveluhenkilöt

Suikki Valtteri

Karpov Pavel

Ingoli Kevin

Luostarinen Simo

Tuntiopettajat

Granberg Jan, oopperaesittelyt

Strand Helena, oopperakurssivastaava

Baltzar Leif, romanien musiikkileiri

Lindgren Mertsu, romanien musiikkileiri

Lundberg Miritza, romanien musiikkileiri

Lueteltujen opettajien lisäksi kaikilla linjoilla ja kursseilla on ollut useita eri alojenasiantuntijoita.

Sijaiset, kesätyöntekijät, työharjoittelijat, avustajat sekä oppisopimushenkilöt

Baltzar Priscilla

Baltzar Viki

Cederström Tiina

Ekelund Pirkko

Kero Marja

Kimari Sonja

Laukkanen Pirjo

Laukkanen Pirjo

Liukko Rauni

Orlova Sonja

Orlova Veera

Vesa Pavlina

Savolainen Outi

Siitonen Erno

Turtiainen Vesa

Tuunainen Eeki

KUNNIAJÄSENET

Heikkilä Suoma

Juutilainen Kimmo

Juutilainen Ritva

Liukko Arto

Liukko Rauni

Muttilainen Pirjo

Repo Irma

Torpakko Pirkko

KANNATUSYHDISTYS

Yleiset kokoukset

Vuosikokous pidettiin opistolla 6.9.2020.

Läsnä oli 5 kannatusyhdistyksen jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat.

Vuonna 2020 kannatusyhdistyksen jäsenmaksun suoritti 47 henkilöä.

Vuosijäseniä on 46, ainaisjäseniä 51 ja yhteisöjäseniä 16. Yhteensä 113 jäsentä.

Kannatusyhdistyksen hallitus / opiston johtokunta 2020

Johtokunnasta vuonna 2020 erovuoroisia olivat Anna-Mari Lindeberg ja Anne Nousiainen. Heidän tilalleen valittiin Jonna Kokkonen ja Nina Uronen. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Kimmo Jaatila ja varapuheenjohtajana jatkoi Toni Reinikainen

Puh.johtaja Jaatila Kimmo, rehtori

Varapuheenjohtaja Reinikainen Toni, asianajaja

Halonen Tarja, KTM, talousjohtaja

Piiroinen Eero, yrittäjä

Lamberg Jani, pastori

Liukko Rauni, eläkeläinen

Saramäki Kati, lukion lehtori

Kokkonen Jonna, laatu- ja hankepäällikkö

Uronen Nina, koulutuspäällikkö

Johtokunnan kokouksiin on osallistunut myös rehtori, joka toimi esittelijänä. Puhevaltaisena on kokouksissa ollut myös henkilökunnan edustaja Elina Härkönen, joka toimi myös sihteerinä. Elinan sijaisena yhdessä kokouksessa toimi Marja Koskela.

Tarpeen mukaan kokouksiin on osallistunut myös kehityspäällikkö Sami Ilvonen, kirjanpitäjä Arja Puittinen ja tilintarkastaja Harri Jylhä.

Johtokunta kokoontui 5 kertaa ja pöytäkirjoihin tuli 64 pykälää.

HENKILÖKUNTA 2020

Vasemmalta: Anne, Mervi, Kaisa, Marja, Elina, Maiju, Helena, Sanna, Simo, Jaana, Kata, Pavel, Kati, Sami ja Kalle

Savonlinnan
kristillinen opisto
Opistokatu 1, 57600 Sln
015 572 910, info@sko.fi

